

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobkyně: **Ch. V.**, zast. zákonným zástupcem paní M. V., nar. ..., bytem tamtéž, zast. Mgr. et Bc. Lenkou Ježkovou, advokátkou se sídlem v Praze, Mírová 55/77, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19.7.2013, sp. zn. SZ/672/2013/9S-KHK, č.j.: MPSV-UM/9898/13/9S-KHK, o příspěvku na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo, t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím uvedeným shora bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Hradci Králové, kontaktní pracoviště Nový Bydžov, č.j. MPSV-UP/432692/13/AIS-ZDP ze dne 26.4.2013, kterým byla zamítnuta žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

V odůvodnění rozhodnutí ze dne 19.7.2013 žalovaný ocitoval relevantní právní úpravu příspěvku na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo, závěry prvoinstančního rozhodnutí učiněné na podkladě posudku OSSZ Hradec Králové ze dne 27.2.2013, podle kterého žalobkyně není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo

pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů v platném znění, pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku, poskytovaného na pořízení motorového vozidla, nejedná se o zdravotní postižení uvedené v části I. bodě 4 přílohy k cit. zákonu. Dále žalovaný odkázal na v rámci odvolacího řízení vypracovaný posudek Posudkové komise MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 9.7.2013 (dále jen „posudková komise“ nebo „PK“), která přezkoumávala posouzení splnění podmínek podle zákona č. 329/2011 Sb. a potvrdila správnost závěrů posudku OSSZ Hradec Králové ze dne 27.2.2013.

Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně včas podanou žalobou, v níž namítala, že primárně nesouhlasí se závěry posudkové komise žalovaného, podle kterého žalobkyně není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., s tím, že se nejedná o zdravotní postižení uvedené v části I. bodě 4 přílohy k uvedenému zákonu. Žalobkyně je přesvědčena, že splňuje podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo (dále jen „příspěvku“), neboť není schopna chůze a v jejím případě se jedná o těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. PK nedostatečně přihlédla k závěrům v bohaté lékařské dokumentaci žalobkyně, učinila výše uvedený závěr, aniž by dostatečně zkoumala zdravotní stav žalobkyně. Žalobou napadené rozhodnutí tak nemá oporu v předložených lékařských zprávách.

Žalobkyně konstatuje, že splňuje veškeré podmínky nároku na příspěvek, je osobou, která má těžké zdravotní postižení (ZTP/P), je osobou, která je závislá na péči jiné fyzické osoby (matky), nezvládá téměř všechny základní životní potřeby ve smyslu § 9 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění. Žalobkyně s matkou dochází několikrát týdně na rehabilitaci, na kontrolní vyšetření k lékařům, do bazénu, do lázní apod., vše mimo rámec svého bydliště, přičemž rodina nemá vlastní automobil a nemá ani dostatek finančních prostředků na jeho zakoupení. Matka žalobkyně nepracuje z důvodu celodenní péče o žalobkyni, přičemž pobírá pouze příspěvek na péči 3.000,-Kč měsíčně. Příjmy otce žalobkyně sotva pokryjí základní životní potřeby celé rodiny, k níž patří ještě bratr žalobkyně, který studuje střední školu, žije s rodinou ve společné domácnosti a je finančně závislý na svých rodičích.

K důkazu navrhla vypracování revizního lékařského posudku. Žalobkyně má za to, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu, proto navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a zavázal žalovaného k náhradě nákladů řízení žalobkyni.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 25.11.2013 zopakoval předmět řízení a ocitoval ustanovení § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. a Přílohy 1 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., průběh předešlého správního řízení včetně závěrů posudku posudkové komise MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 9.7.2013, které potvrdily správnost prvoinstančního rozhodnutí. K žalobě popsanému

zdravotnímu stavu žalobkyně, vyžadujícího celodenní péči a s tím související nepříznivou finanční situaci celé rodiny, žalovaný konstatoval, že mu nepřísluší přehodnocovat posudek o zdravotním stavu zpracovaný posudkovými lékaři, neboť není kompetentní posuzovat zdravotní stav žalobkyně a ani nedisponuje příslušnými odbornými znalostmi. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.

Žalovaný se k jednání soudu, nařízenému na den 21.3. 2014, omluvil a souhlasil s projednáním a rozhodnutím věci bez své účasti.

V přezkumném řízení provedl soud důkaz obsahem předloženého správního spisu, z něhož ověřil následující rozhodné skutečnosti:

1) Řízení ve věci příspěvku na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo bylo zahájeno podáním žádosti ze dne 7.12.2012.

2) Okresní správa sociálního zabezpečení v Hradci Králové (dále jen „OSSZ“) posoudila zdravotní stav žalobkyně dne 27.2.2013, přičemž tento posudek je jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí. Posudková lékařka OSSZ při posouzení zdravotního stavu žalobkyně vycházela ze zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře – MUDr. E. H., Smidary z 9.1.2013 a sociálního šetření ze dne 6.12.2012. Dospěla ke skutkovým zjištěním, že u žalobkyně byla zjištěna DMO-spastická tripareza s dominujícím obrazem spastické diparesy a malým postižením pravé horní končetiny. V posudkovém zhodnocení je uvedeno, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav na podkladě DMO se spastickou triparezou – větším postižením v oblasti dolních končetin (středně těžké) a lehkým postižením pravé horní končetiny (sporně oslaben stisk, lehká refl. převaha). Chůze je diparetická – spastická, náznak křížení, bez opory chůze neschopna. Ve stoji na špičkách s pozvolným sklesem na plné chodidlo. Základními kvalitami je orientována přiměřeně věku, není objektivizována porucha intelektu. Řeč je dyslalická, mluví v krátkých větách. Zrak a sluch jsou v normě. Sociální šetření je v korelaci se zjištěným zdravotním stavem. U žalobkyně se jedná o omezení pohybových schopností, avšak tíže pohybového postižení nesplňuje aktuálně platná kritéria pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo. Z funkčního hlediska se v oblasti dolních končetin jedná nejvýše o středně těžké postižení, přičemž se nejedná o funkční ztrátu obou dolních končetin na podkladě těžkého nebo úplného ochrnutí. V posudkovém výroku je uvedeno, že se nejedná o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 1 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku, poskytovaného na pořízení motorového vozidla. Nejedná se o zdravotní postižení uvedené v části I. bodě 4 přílohy k cit. zákonu.

3) Úřad práce na podkladě výše uvedeného posouzení vydal dne 26.4.2013 rozhodnutí, č.j. MPSV-UP/432692/13/AIS-ZDP, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o příspěvek na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo

4) Odvolací orgán (žalovaný) žalobou napadeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce. V odůvodnění odkázal na posudek PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové ze dne 9.7.2013, který byl k žádosti žalovaného vypracován pro účely odvolacího řízení. Z výroku PK vyplývá, že žalobkyně není osobou, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) bodu 1 části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4 části I této přílohy. PK uvedla, že přezkoumala posudkový závěr OSSZ v Hradci Králové ze dne 27.2.2013 a konstatovala, že vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou důvodné pochybnosti, mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory. PK prostudovala podkladovou dokumentaci, vyžádanou zdravotní dokumentace ošetřujícího praktického lékaře - MUDr. E. H., lékařské nálezy doložené žalobkyní k jednání posudkové komise (MUDr. Š. Š., Hradec Králové, neurologie ze dne 15.5.2013, MUDr. E. P., Hradec Králové, rehabilitace ze dne 15.5. a 19.6.2013), vycházela z vlastního vyšetření žalobkyně odbornou lékařkou z oboru neurologie při jednání PK MPSV dne 9.7.2013 a seznámila se s odvolacími námitkami uvedenými zástupkyní žalobkyně v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí, v němž poukázala na to, že nezletilá má těžké zdravotní postižení (ZTP/P), je závislá na celodenní péči jiné osoby (matky), nezvládá téměř žádné základní životní potřeby, matka s ní dochází několikrát týdně na rehabilitace, na kontrolní vyšetření, jezdí s ní do bazénu, do lázní apod., vše mimo rámec svého bydliště, přičemž rodina nemá vlastní automobil a nemá finanční prostředky na jeho zakoupení.

PK konstatovala, že v době posouzení se jednalo o 4 letou dívku s lehkou mozkovou dysfunkcí se středně těžkým postižením hybnosti dolních končetin a lehkým postižením pravé horní končetiny bez postižení duševních schopností, vrozeným hemangiomem na levé tváři a po plastice tříselné kýly v roce 2008, která je schopna krátkodobě chůze s pomocí druhé osoby. Ze zdravotní dokumentace nevyplývalo postižení pohybového systému ochrnutím končetin ani ztuhnutím nosných kloubů ani páteře, neměla amputační ztráty dolních končetin a duševní stav byl přiměřený věku. V případě aplikace ortézy kolenních kloubů a svalové rehabilitace by byla schopna chůze. PK uvedla, že námitka vlastnění mimořádných výhod (ZTP/P) podle starých zákonných předpisů není relevantní ve vztahu k platným zákonným předpisům pro poskytnutí příspěvku na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo. Rovněž tak návštěvy lékařů specialistů ani jejich četnost nejsou posudkovým kritériem stejně jako celodenní péče o nezletilé dítě. PK uzavřela, že po komplexním zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na podkladě doložené zdravotní dokumentace a diagnóz, které jsou příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, dospěla k závěru, že se nejednalo o zdravotní postižení v bodu 4 části I přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., v platném znění a že lze

jako správný potvrdit závěr prvoinstančního posudkového orgánu v Hradci Králové ze dne 27.2.2013.

Soud k důkazu konstatoval žalobkyní předloženou lékařskou zprávu - MUDr. E. P., Hradec Králové, rehabilitace ze dne 24.10.2013.

Při jednání soudu zástupkyně žalobkyně v celém rozsahu odkázala na podanou žalobu, nesouhlasí se závěry posudkových orgánů, je přesvědčena, že žalobkyně splňuje podmínky pro přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo. Nezletilá žalobkyně nechodí, pro její léčebný program je nezbytné motorové vozidlo, které si rodina nemůže dovolit zakoupit z vlastních prostředků, které nemá. Odkázala na závěr předložené lékařské zprávy MUDr. Poppera ze dne 24.10.2013, v němž se uvádí, že dítě vyžaduje celodenní péči a pokud by bylo zařazeno do kolektivního zařízení, je nutný asistent. Stále trvá nutnost intenzivní rehabilitační péče a bude narůstat potřeba kompenzačních pomůcek. K důkazu navrhla vypracování znaleckého posudku o zdravotním stavu žalobkyně.

Soud s odkazem na ust. § 52 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že navržený důkaz znaleckým posudkem nebude proveden. Svůj postup zdůvodnil zásadou ekonomiky řízení a nadbytečností, neboť v dosavadním postupu posudkových orgánů soud neshledal žádné závažné rozpory či pochybení, které by měl uvedený znalecký posudek odstranit.

Zástupkyně žalobkyně navrhla, aby soud žalobě v celém rozsahu vyhověl, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení, které se zavázala vyčíslit ve lhůtě tří dnů.

Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem, ve svém rozhodnutí vyšel ze skutkového a právního stavu takto zjištěného (§ 77 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - s.ř.s.) a dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.

Při posouzení věci soud vycházel z následujících rozhodných skutečností, platné právní úpravy a učiněných právních závěrů:

Podmínky nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla upravuje § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, v platném znění, takto:

(2) Nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevylučuje přiznání tohoto příspěvku.

(4) Zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu.

Podle Přílohy 1 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, v platném znění, odst. IV. písm. a) náleží příspěvek na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla osobám se zdravotním postižením, které je uvedeno v části I bodě 4 přílohy k zákonu č. 329/2011 Sb., podle tohoto ustanovení se za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla považují:

a) zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) zákona č. 329/2011 Sb.,
b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

Zdravotní postižení uvedená v bodě 1 písm. a), b), d) až i) zákona č. 329/2011 Sb. jsou:

a) anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše,
b) funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
d) funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí,
e) ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí,
f) ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň dvou nosných kloubů dolních končetin,
g) těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina,
h) disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm,
i) anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exartikulace v kyčelním kloubu.

Soud konstatuje, že zdravotní stav žalobkyně pro účely přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku - motorové vozidlo, byl posouzen dvěma posudkovými orgány v souladu s platnou právní úpravou, jak je podrobně citováno shora. Tyto vycházely ze zdravotní dokumentace žalobkyně a v době posouzení z aktuálních odborných lékařských nálezů v nich obsažených. Posudková komise MPSV při svém jednání přijala a zhodnotila i žalobkyní doložené lékařské zprávy z května a června 2013, provedla vlastní vyšetření žalobkyně odborným lékařem neurologem.

Žalobkyně v žalobě uplatnila v podstatě stejné námitky jako ve svém odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí a na které již reagovala PK MPSV ve svém posudku ze dne 9.7.2013.

Soud zdůrazňuje, že při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel v souladu s ustanovením § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. k datu 19.7.2013, proto případné lékařské nálezy po tomto datu (tedy i žalobkyní předložený nález ze dne 24.10.2013) již nelze hodnotit, rovněž tak nelze hodnotit aktuální zdravotní stav žalobkyně.

Na posudek PK MPSV jako svou podstatou rozhodující důkaz je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. To v posuzované věci platí především pro řízení před žalovaným správním orgánem, jako orgánem odvolacím, pro jehož řízení a rozhodnutí byl posudek vyžádán. Obdobně je však třeba posuzovat požadavky kladené na tento posudek i v případném soudním přezkumném řízení. Soud v projednávaném případě dospěl k závěru, že posudek PK MPSV ze dne 9.7.2013 je úplný a přesvědčivý, neobsahuje žádný vnitřní rozpor, zohledňuje podstatné okolnosti projednávané věci, při jednání PK byla žalobkyně vyšetřena odborným lékařem, který mohl zhodnotit stupeň postižení nosného a pohybového ústrojí. Soud jako medicínský laik tak není oprávněn sám hodnotit či zpochybňovat učiněné odborné medicínské závěry, zejména pokud závěry obou posudků nejsou v rozporu. PK ve shodě s prvoinstančním orgánem dospěla ke zjištění, že v případě žalobkyně nejde o osobu, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí anebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nejedná se o vyjmenované vady dle přílohy k cit. zákonu (viz výše). Zákonná právní úprava zcela jasně konkretizuje a jmenovitě uvádí, co se považuje za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí. Oba posudkové orgány zhodnotily, že žalobkyně trpí DMO se spastickou triparesou, přičemž postižení v oblasti dolních končetin bylo posouzeno jako středně těžké a postižení pravé horní končetiny jako lehké. Soud v této souvislosti odkazuje na právní větu vyslovenou v rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, č.j. 2 Ad 14/2013-20, ze dne 4.6.2013, v němž se ve vztahu k § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb. uvádí: „*Těžká vada nosného nebo pohybového ústrojí opodstatňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, motorové vozidlo, je výlučně vada vyjmenovaná v příloze k zákonu. Musí se jednat o postižení shodné, přirovnávání postižení jiných není přípustné*“.

Žalobní tvrzení tak dle názoru soudu nepřinášejí žádné nové skutečnosti a argumenty, pouze se opakují námitky, které byly uplatněny již v rámci odvolacího řízení a k nimž se PK vyjádřila. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o shodná zjištění obou posudkových orgánů, zejména pak o posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 9.7.2013, jehož závěry odůvodnily správnost žalobou napadeného rozhodnutí. Soud uzavírá, že neshledal v postupu správních orgánů žádné vady řízení, napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem.

S ohledem ke shora uvedenému proto soudu nezbylo, než v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a správní orgán, který měl ve věci

úspěch, přiznání nákladů řízení nepožadoval.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 21. března 2014

JUDr. Ivona Šubrtová, v.r.
samosoudkyně